

Κεφάλαιο Β, 35

Σύνταξη

Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα, τῷ νόμῳ, τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλόν

ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν : κύρια πρόταση.

ἐπαινοῦσι	ρήμα
Οἱ πολλοί	υποκείμενο
τῶν εἰρηκότων	γενική διαιρετική
ἐνθάδε	επιρρηματικός προσδιορισμός τόπου
ἤδη	επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου
τὸν προσθέντα	επιθετική μετοχή ως αντικείμενο στο ἐπαινοῦσι
τῷ νόμῳ,	έμμεσο αντικείμενο στη μετοχή προσθέντα
τόν λόγον	άμεσο αντικείμενο στη μετοχή προσθέντα
τόνδε	επιθετικός προσδιορισμός στο λόγον
ὡς καλόν (ὄν)	αιτιατική απόλυτος της απροσώπου έκφρασης καλόν ἔστι
ἀγορεύεσθαι	υποκείμενο στο καλόν (ὄν)
αὐτόν (τόν λόγον)	υποκείμενο στο ἀγορεύεσθαι
ἐπὶ τοῖς θαπτομένοις	εμπρόθετος προσδιορισμός τόπου
ἐκ τῶν πολέμων	εμπρόθετος προσδιορισμός προέλευσης

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

Ἐμοὶ δὲ ἄρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς : κύρια πρόταση.

ἂν ἐδόκει	ρήμα, δυνητική οριστική ως απόδοση στην εννοούμενη υπόθεση «εἰ ἐμοὶ μόνῳ κρίνειν ἐξῆν» , β' είδος, αντίθετο του πραγματικού
Ἐμοὶ	δοτική προσωπική στο ἐδόκει ἂν
ἄρκοῦν εἶναι	απρόσωπη έκφραση με ειδικό απαρέμφατο ως υποκείμενο στην απρόσωπη έκφραση ἐδόκει ἂν
δηλοῦσθαι	τελικό απαρέμφατο ως υποκείμενο στην απρόσωπη έκφραση ἄρκοῦν εἶναι
τὰς τιμὰς	υποκείμενο στο δηλοῦσθαι
ἀνδρῶν	γενική αντικειμενική στο τιμὰς
γενομένων	επιθετική μετοχή στο ἀνδρῶν
ἀγαθῶν	κατηγορούμενο στο ἀνδρῶν
ἔργῳ	δοτική του τρόπου στο γενομένων
ἔργῳ	δοτική του τρόπου στο δηλοῦσθαι

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὄρατε : δευτερεύουσα αναφορική πρόταση.

ὄρατε	ρήμα
ὕμεῖς	υποκείμενο
οἷα (τιμητικά ἔργα)	αντικείμενο στο ὄρατε και υποκείμενο στο παρασκευασθέντα
νῦν	επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου
περὶ τὸν τάφον	εμπρόθετος προσδιορισμός αναφοράς
τόνδε	επιθετικός προσδιορισμός
παρασκευασθέντα	κατηγορηματική μετοχή από το ὄρατε
δημοσίᾳ	δοτική τρόπου

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

καὶ μὴ (ἐμοὶ ἂν ἐδόκει εἰκὸς εἶναι) ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι :

κύρια πρόταση.

ἂν ἐδόκει	ρήμα, δυνητική οριστική ως απόδοση στην εννοούμενη υπόθεση «εἰ ἐμοὶ μόνω κρίνειν ἐξῆν» , β' εἶδος, αντίθετο του πραγματικού
Ἔμοι	δοτική προσωπική στο ἐδόκει ἂν
εἰκὸς εἶναι	απρόσωπη έκφραση με ειδικό απαρέμφατο ως υποκείμενο της απρόσωπης έκφρασης ἐδόκει ἂν, κατά ζεύγμα από το ἀρκοῦν εἶναι.
κινδυνεύεσθαι	τελικό απαρέμφατο ως υποκείμενο στο εννοούμενο εἰκὸς ἐστί
ἀρετὰς	υποκείμενο στο κινδυνεύεσθαι
πολλῶν	γενική κτητική στο ἀρετὰς.
πιστευθῆναι	απαρέμφατο της αναφοράς ως επεξήγηση στο κινδυνεύεσθαι, το πιστευθῆναι χρησιμοποιείται απροσώπως (πίστιν δοθῆναι)
ἐν ἀνδρὶ	εμπρόθετος προσδιορισμός τόπου
ἐνὶ	επιθετικός προσδιορισμός στο ἀνδρὶ
εὖ τε καὶ χεῖρον	επιρρηματικοὶ προσδιορισμοὶ τρόπου με διαζευκτική σημασία τέ -και / εἴτε -εἴτε
εἰπόντι	υποθετική μετοχή συμφωνεῖ με το ἀνδρὶ.

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

Χαλεπὸν γὰρ (ἐστὶ) τὸ μετρίως εἰπεῖν : κύρια πρόταση.

(ἐστὶ)	ρήμα
τὸ εἰπεῖν	υποκείμενο
μετρίως	επιρρηματικός προσδιορισμός τρόπου
τινά	υποκείμενο στο ἑναρθρο απαρέμφατο τὸ εἰπεῖν.
Χαλεπὸν	κατηγορούμενο στο εἰπεῖν

ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται : δευτερεύουσα αναφορική πρόταση.

βεβαιοῦται	ρήμα
ἡ δόκησις	υποκείμενο
τῆς ἀληθείας	γενική αντικειμενική στο ἡ δόκησις
μόλις	επιρρηματικός προσδιορισμός τρόπου
ἐν ᾧ	εμπρόθετος προσδιορισμός τόπου

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

“Ο τε γάρ ξυνειδώς και εϋνους άκροατής τάχ’ άν τι ένδεεστέρως ...νομίσειε δηλοϋσθαι προς (ταϋτα) : κύρια πρόταση (η

αναφορική αντωνυμία ό επέχει θέση δεικτικής μετά από στίξη).

νομίσειε άν	ρήμα (δυνητική ευκτική)
ό άκροατής	υποκείμενο
ξυνειδώς	επιθετική μετοχή
εϋνους	επιθετικός προσδιορισμός στο άκροατής
δηλοϋσθαι	ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο νομίσειε άν
ά	εννοείται υποκείμενο στο απαρέμφατο δηλοϋσθαι
τι (ουδέτερο της δεικτικής αντωνυμίας τίς, τί)	επιτατικό ή περιοριστικό μόριο του του επιρρήματος ένδεεστέρως
ένδεεστέρως	επιρρηματικός προσδιορισμός τρόπου
τάχα (χρονικό ή τροπικό επίρρημα : ταχέως, ίσως, πιθανόν)	επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου ή τρόπου
πρός (ταϋτα)	εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει παραβολή ή σύγκριση (σε θέση β' όρου σύγκρισης από το ένδεεστέρως)

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

πρός ἃ βούλεται τε (δηλοῦσθαι) : δευτερεύουσα αναφορική πρόταση.

βούλεται	ρήμα
ὁ ξυνειδώς καὶ εὖνους ἀκροατῆς	υποκείμενο
δηλοῦσθαι	τελικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο βούλεται
ἃ	υποκειμενο στο δηλοῦσθαι και αντικείμενο στο βούλεται

καί (ἃ) ἐπίσταται (πραχθέντα) : δευτερεύουσα αναφορική πρόταση.

ἐπίσταται	ρήμα
ὁ ξυνειδώς καὶ εὖνους ἀκροατῆς	υποκείμενο
(πραχθέντα)	κατηγορηματική μετοχή από το ρήμα ἐπίσταται
ἃ	εννοείται αντικείμενο στο ἐπίσταται και υποκείμενο στο πραχθέντα

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ὁ τε ἄπειρος ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον (νομίσειεν ἄν) : κύρια πρόταση.

(νομίσειεν ἄν)	ρήμα (δυνητική ευκτική)
ὁ τε ἄπειρος	υποκείμενο
πλεονάζεσθαι	ειδικό απερέμφατο ως αντικείμενο στο νομίσειεν ἄν
ἔστιν ἃ (τινά)	υποκείμενο του απαραιμφάτου
διὰ φθόνον	εμπρόθετος προσδιορισμός του αναγκαστικού αιτίου

εἶ τι ὑπὲρ τήν αὐτοῦ φύσιν ἀκούοι: δευτερεύουσα υποθετική πρόταση.

ἀκούοι	ρήμα
ὁ τε ἄπειρος	υποκείμενο
τι	αντικείμενο
ὑπὲρ τήν φύσιν	εμπρόθετος προσδιορισμός τόπου μεταφορικῶς (δηλώνει υπεροχή)
τήν αὐτοῦ	επιθετικός προσδιορισμός
αὐτοῦ	γενική κτητική -υποκειμενική

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

<i>εἴ τι ἀκούοι·</i>	υπόθεση
<i>ὄ τε ἄπειρος ... (νομίσειεν ἄν)</i>	απόδοση
υποθετικός λόγος Γ 'είδους	απλή σκέψη του λέγοντος
εἰ + ευκτική	υπόθεση
δυνητική ευκτική	απόδοση

μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἐτέρων λεγόμενοι : κύρια πρόταση.

<i>εἰσι</i>	ρήμα
<i>οἱ ἔπαινοί</i>	υποκείμενο στο ρήμα και την μετοχή
<i>ἀνεκτοὶ</i>	κατηγορούμενο
<i>λεγόμενοι</i>	χρονική -υποθετική μετοχή (ή κατηγορηματική μετοχή από το <i>ἀνεκτοὶ εἰσι</i>)
<i>περὶ ἐτέρων</i>	εμπρόθετος προσδιορισμός αναφοράς
<i>μέχρι γὰρ τοῦδε</i>	εμπρόθετος προσδιορισμός χρονικού ορίου

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ές ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἰκανὸς εἶναι δρᾶσαί τι : δευτερεύουσα αναφορική-υποθετική (αοριστολογική)

πρόταση με απόδοση την πρόταση μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἐτέρων λεγόμενοι .

οἴηται	ρήμα
ἕκαστος	υποκείμενο στα οἴηται ἂν, εἶναι, δρᾶσαι
αὐτὸς	κατηγορηματικός προσδιορισμός
εἶναι	ειδικό ἀπαρέμφατο στο οἴηται
ἰκανὸς	κατηγορούμενο
δρᾶσαί	τελικό ἀπαρέμφατο της αναφοράς ἀπὸ το ἰκανὸς
τι	αντικείμενο στο δρᾶσαι
(τούτων)	γενική διαιρετική

Ἡ Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ές ὅσον ἄν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἷηται ι ...	υπόθεση
μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι ι....	απόδοση
υποθετικός λόγος Δ' β είδος	επανάληψη στο παρόν και το μέλλον.
ἐάν, ἄν, ἦν + υποτακτική	υπόθεση
οριστική ενεστώτα	απόδοση

ὧν (τούτων ἄ) ἤκουσεν : δευτερεύουσα αναφορική πρόταση

ἤκουσεν	ρήμα
ἕκαστος	υποκείμενο
ὧν > (: αναφορική ἔλξη από τη δεικτική αντωνυμία τούτων που προηγείται - αντί για ἄ : αντικείμενο στο ἤκουσεν)	

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν (ῶν (τούτων ἄ) ἤκουσεν): κύρια πρόταση.

ἤκουσεν	ρήμα
ῶν (τούτων ἄ / ἄ)	αντικείμενο
τούτων	γενική διαιρετική
ἕκαστος*	υποκείμενο
φθονοῦντες*	αιτιολογική μετοχή
ἀπιστοῦσιν*	αιτιολογική μετοχή
τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι	αντικείμενο στο ἀπιστοῦσι
τήν ἐαυτῶν φύσιν	αντικείμενο στο ὑπερβάλλοντι
αὐτῶν	γενική διαιρετική στο ὑπερβάλλοντι
ἤδη	επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου

Σημείωση:

* ἕκαστος- φθονοῦντες - ἀπιστοῦσιν : σχῆμα κατά το νούμενον. Τα φθονοῦντες - ἀπιστοῦσιν ἐτέθησαν στον πληθυντικό

επειδὴ το ἕκαστος εἶναι ὄνομα περιληπτικό.

Ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν : δευτερεύουσα αιτιολογική πρόταση.

χρῆ καὶ ἐμέ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειραῖσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν

ὡς ἐπὶ πλεῖστον : κύρια πρόταση.

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

χρή	απρόσωπο ρήμα
πειρᾶσθαι	τελικό απαρέμφατο ως υποκείμενο στο <i>χρή</i>
ἐμέ	υποκείμενο στο <i>πειρᾶσθαι</i>
ἐπόμενον	τροπική μετοχή (συμφωνεί με το <i>ἐμέ</i>)
τῷ νόμῳ	αντικείμενο της μετοχής <i>ἐπόμενον</i>
τυχεῖν	αντικείμενο στο <i>πειρᾶσθαι</i>
ἐμέ	υποκείμενο στο <i>τυχεῖν</i>
τῆς βουλήσεώς	αντικείμενο στο <i>τυχεῖν</i> (<i>τυγχάνω τινός</i>)
ἐκάστου	γενική υποκειμενική στο <i>βουλήσεως</i>
ὑμῶν	γενική διαιρετική στο <i>ἐκάστου</i>
δόξης	αντικείμενο στο <i>τυχεῖν</i>
ἐπί πλεῖστον	εμπρόθετος προσδιορισμός, δηλώνει έκταση και βαθμό
ὡς	ἐπιτατικό στο πλεῖστον

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!